

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Chris Dusauchoit

tegen

Dag Allemaal en de heer Hans Luyten

Met een brief van 11 april 2013 dient de heer Chris Dusauchoit klacht in tegen Dag Allemaal en journalist Hans Luyten. Aanleiding is een artikel in Dag Allemaal van 9 april 2013 met als titel: “Werd Clouseau daar werkelijk zo gehaat?”. Ilse Beyers, hoofdredacteur van Dag Allemaal, antwoordt hierop met een brief van 12 juni 2013, waarop Chris Dusauchoit heeft gerepliceerd met een brief van 17 juni 2013.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 19 november 2013. Chris Dusauchoit was hierop aanwezig. Ook Hans Luyten was persoonlijk aanwezig, samen met advocaat Geert Glas, die eveneens Dag Allemaal vertegenwoordigde.

DE FEITEN

Klager is een bekende radio- en televisiepersoonlijkheid, die in de jaren '90 als presentator verbonden was aan Studio Brussel. In zijn nummer van 9 april 2013 publiceert Dag Allemaal een artikel naar aanleiding van een feestprogramma dat Studio Brussel op 2 april 2013 heeft uitgezonden bij zijn dertigste verjaardag. In het artikel wordt ingegaan op de uitlatingen die toenmalig Studio Brusselpresentatrice Chantal Pattyn in die uitzending heeft gedaan over klager. Pattyn zei daarin, zoals weergegeven in Dag Allemaal: “Hij had ook een bloedhekel aan Clouseau. Ik herinner me dat wanneer hun platenfirma hun singles bracht, hij ze achteraf tussen de kier van de deur stak en de deur nadien keihard dichttrok, zodat die plaatjes braken. Er stond bij Studio Brussel echt zo'n bakje met kapotte singles van Clouseau. Ik ben heel blij dat ik deze zonde nu eindelijk eens kan vertellen.”

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager is van mening dat Dag Allemaal een ‘onschuldig cowboyverhaaltje’ uit een ver verleden heeft opgeklopt en een verkeerde voorstelling van de werkelijkheid heeft gegeven. Dit blijkt al uit de ondertitel van het artikel: ‘20 jaar later: de Stubru-boycot van Vlaanderens topgroep’. Volgens klager heeft Dag Allemaal de uitspraken van Chantal Pattyn niet gecheckt, noch bij haarzelf, noch bij de toenmalige producers en muzieksamenstellers van Studio Brussel. Mocht dat wel zijn gebeurd, dan zou duidelijk gebleken zijn dat klager geen enkele invloed had bij de muziekkeuze van de zender. Nu wordt de indruk gewekt dat klager aan de basis ligt van een boycot van Clouseau, terwijl de zender gewoon voor een ander muziekgenre had geopteerd, zeker sedert het ontstaan van Radio Donna in 1992 waar groepen als Clouseau ruim aan bod konden komen. Dag Allemaal heeft alleen mensen uit de omgeving van Clouseau aan het woord gelaten, maar die kenden de gang van zaken niet bij Studio Brussel. Het gevolg is dat het artikel een volstrekte verdraaiing van de feiten geeft en klager voorstelt als de gangmaker van een boycot van de muziekgroep. Volgens klager worden de

gebeurtenissen ook verkeerd in de tijd weergegeven, want hij deelde pas een kantoorruimte met Chantal Pattyn in 1997 terwijl het artikel het doet voorkomen dat dit begin jaren '90 al het geval was. Die foutieve indruk wordt nog versterkt doordat journalist geen onderscheid maakt tussen de feiten en zijn commentaar. Bovendien heeft de journalist klager onvoldoende kans geboden om een weerwoord te geven en de feiten te verduidelijken. Klager erkent nog dat Het Nieuwsblad ook aandacht heeft besteed aan de uitlatingen van Chantal Pattyn, maar dat hij geen probleem heeft met dat artikel omdat er niet dezelfde conclusie in getrokken wordt als in het artikel van Dag Allemaal.

Dag Allemaal antwoordt dat het niet nodig was om de uitspraken van Chantal Pattyn te checken, aangezien die voldoende duidelijk waren en niet voor interpretatie vatbaar. Ook in Het Nieuwsblad is trouwens aandacht gegeven aan de zaak. Dag Allemaal heeft de uitspraken wel voorgelegd aan enkele rechtstreeks betrokkenen, namelijk de toenmalige manager en drummer van Clouseau. Die bevestigen dat ze op de hoogte waren van tegenkantingen bij Studio Brussel. De vroegere drummer zegt ook dat hij denkt dat klager de enige was die hen zo erg boycotte, want dat zij met anderen van Studio Brussel een goede verstandhouding hadden. Voorts voert Dag Allemaal aan dat alle citaten tussen aanhalingstekens staan, zodat niet duidelijk is waarop het verwijt over het gebrek aan onderscheid tussen feiten en commentaar slaat. Bovendien heeft de journalist meerdere keren getracht om klager te bereiken voor een commentaar: hij heeft hem op 4 april driemaal tevergeefs gebeld, en heeft daarbij eenmaal een bericht nagelaten op zijn voicemail. Toen klager op 5 april de journalist per sms vroeg waarover die hem wou spreken, heeft de journalist hem meegedeeld dat hij een reactie wenste op de uitspraken van Chantal Pattyn. Daarop reageerde klager per sms: 'Doe maar wat u niet kunt laten, ik geef uw naam door aan de VRT-persdienst', zodat aan Dag Allemaal niet kan worden verweten geen weerwoord te hebben geboden aan klager.

BESLISSING

De klacht kan samengevat worden in twee onderdelen:

1. Waarheidsgetrouw berichten

Zoals Dag Allemaal aanvoert, wordt de uitspraak die Chantal Pattyn in het feestprogramma van Studio Brussel deed, correct weergegeven. Dag Allemaal heeft echter rond deze uitspraak een eigen verhaal geweven, met de suggestieve titel dat klager Clouseau haatte. Overigens worden in de inleiding de woorden "Hij haatte Clouseau" in de mond van Chantal Pattyn gelegd, terwijl uit de opname blijkt dat zij het woord "haatte" niet uitgesproken heeft.

Daarnaast worden in het artikel enkel mensen uit de omgeving van Clouseau aan het woord gelaten, die alleen konden bevestigen dat de groep niet op het station aan bod kwam. Daardoor wordt in het artikel de indruk gewekt dat klager aan de basis lag van een boycot van de muziekgroep. Dag Allemaal heeft echter nagelaten de context en de juiste betekenis van de uitspraken van Chantal Pattyn na te trekken bij haarzelf of bij de beleidsverantwoordelijken van het radiostation. Daaruit had kunnen blijken, zoals klager beweert, dat Clouseau in die tijd gewoon niet paste in het muzikale profiel van de zender, waarover hij toen geen bevoegdheid had. Uit de opname van de uitzending blijkt bovendien dat de uitspraken in een lacherige en plagerige sfeer werden gedaan, zodat een verdere check zeker aangewezen was alvorens tot dergelijke zware conclusie te komen.

In die omstandigheden is niet nagekomen aan de vereisten van de artikelen 1 (*'De journalist bericht waarheidsgetrouw.'*), 2 (*'... De journalist checkt de waarachtigheid van de informatie'...*) en 3 (*Bij het verwerken van vraaggesprekken geeft hij de verklaringen van de geïnterviewde getrouw weer en respecteert hij de geest van het gesprek.*) van de Code.

2. Wederhoor

De Raad is van mening dat klager, die vertrouwd is met de media, voldoende kans tot wederhoor heeft gekregen. De journalist heeft immers getracht klager meerdere keren per sms te bereiken en hij heeft ook een bericht nagelaten op klagers voicemail. Klager had daaruit moeten afleiden dat de journalist hem om een ernstige reden wou spreken.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond in haar eerste onderdeel.

Brussel, 9 januari 2014